

[Indenrigsministeren.]

skede en nærmere analyse af, hvor stor en del af amtets samlede udgifter der dækkes af ejendomsskatter og hvor meget på anden måde, og jeg skal gerne sørge for, at sådanne oplysninger bliver tilstillet udvalget.

Jeg synes, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen skulle stemme tonen lidt ned. Det ærede medlem argumenterer, som om det var mig, der havde fundet på den uretfærdige amtsbeskatning, men det er ikke min opfindelse, det er ikke mit partis, men det ærede medlems partis opfindelse. Det ærede medlem skulle ikke bruge så stærkt et udtryk som, at alle i amterne er enige om, at denne form for beskatning er uretfærdig. Jeg ved i alt fald, at mange husmænd og ledere af husmandsorganisationer er meget betænkelige ved et forslag af en art som det foreliggende. Jo større ejendom man har, desto større lettelse får man i ejendomsskat, men det er sandsynligt, at mange små ejendomsbesiddere, mange husmænd vil få meget lidt glæde af lovforslaget gennemførelse. Det ærede medlem, der er så sikker på, at denne skatteform er uretfærdig, skulle prøve at tale lidt med venstremænd i sognerådene og amterne, som jeg tror har mere indsigt i disse problemer end det ærede medlem. Når så mange sognekommuner, i hvilke venstre har flertallet, tager den største del af kommunens samlede skattebehov gennem ejendomsskatterne, er det udtryk for, at det er en rigtig og rimelig fordeling på alle skatteydere efter skatteevnen. Det nytter ikke — det virker i hver fald ikke overbevisende på mig —, at man fremhæver den betydelige stigning i ejendomsskatterne, når vi alle ved, at de personlige skatter er steget langt stærkere end ejendomsskatterne.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arnth Jensen): Både den højtærede minister og flere af ordførerne har været inde på, at også andre betaler en hel del af amtsskatterne. Det er fuldstændig rigtigt, til vejene betaler de motorkørende en hel del, men for den øvrige del af beskatningens vedkommende er det meget nødvendigt, at vi får den udregning, som det ærede medlem hr. Axel Sørensen bad om. Hvis det ærede medlem slår tilbage i forhandlingerne fra tidligere tid, vil han se, at der for 1947—48 foreligger en beregning; det er ganske vist min beregning, men jeg er ikke bange for tallene. Deraf vil det ærede medlem kunne se, hvor stor en del af det, der betales ind til den fælleskommunale udligningsfond, der tilfalder

amterne, og det ærede medlem vil deraf se, at det, de øvrige, som ikke er ejendomsbesiddere, bidrager til amtskommunernes udgifter, er 6,8 pct. af deres udligningsskat. Jeg indrømmer, at det er en skat, men den højtærede minister vil sikkert give mig ret i, at det er en skat, som man kan regne lig nul. Man taler stadigvæk om, at der er andre, der er med til at bære byrderne, og om hvordan man kan overvælte byrderne. Vi har jo udregninger fra den højtærede indenrigsminister fra sidste år — netop dem, som den højtærede minister oplyste var tilsendt udvalget —, og de viser ikke den vældige omvæltning af byrderne fra de store til de små. Det er ganske givet, at hvis man går til en sådan procentvis nedsættelse, som vort lovforslag indeholder regler om, så får de, som betaler den store skat, den store nedsættelse, men hvis den store skat ligger fuldstændig uretfærdigt, er det så meningen, at den skal blive liggende? Det er ikke retfærdighed, og det tror jeg heller ikke den højtærede indenrigsminister vil hævde. Jeg husker tydeligt, at den højtærede indenrigsministers ministerkollega, landbrugsminister Bording — jeg tror, det var i 1932 — overfor en udtalelse om, at et sådant forslag ville give de store en uforholdsmæssig stor lettelse, havde mod til at sige: ja, men hvis de har haft en stor uretmæssig byrde før, bør de også have en større lettelse. Det samme mod burde den højtærede indenrigsminister have haft i dag.

Jeg vil gerne minde den højtærede indenrigsminister om, at jeg stillede ham et par spørgsmål. For det første, om han ikke mente, at det gavtede den mindrebemidlede mand mere, at man med godt mod kunne gennemføre alle de fremskridt, som trænger sig på, når sygdom banker på døren, selvom han skulle betale et lille, men meget overkommeligt bidrag dertil, end at man bremser fremskridtene. Det svarede ministeren ikke på. Jeg stillede den højtærede minister et andet spørgsmål, nemlig om den fælleskommunale udligningsfond, og det er et spørgsmål, som angår den højtærede indenrigsminister meget stærkt. Jeg understregede, at den måde, hvorpå udskrivningen foregik, efter min mening var lovstridig, idet jeg gjorde opmærksom på, at der udtrykkelig står i loven, at man hvert år ved udskrivningen skal tage hensyn til, om der var overskud eller underskud i det foregående år. Jeg ved ikke, om den højtærede indenrigsminister dog ikke mener, at man bør give rigsdagen et svar desangående.

Så har man talt meget om — og det var